

HVUSSU NÝTA VIT TÍÐINA?

Derhard Jógvansson heldur í ár ólavsøkuprædikuna í dómkirkjuni. Hetta metir hann verða serstakt og ein heiður. Hann ætlar sær ikki at nýta høvið til at provokera ella koma við politiskum viðmerkingum

Dagfinn Olsen, dagfinn@sosialurin.fo Mynd: Dagfinn Olsen

Tað er tann elsti av teimum yngri prestunum í embætti í føroysku fólkakirkjuni, ið ikki hevur prædikað á ólavsøku, ið prædikar ólavsøkudag. Ikki færri enn 9 sóknarprestar standa í røðini at prædika á fyrsta sinni ólavsøkudag. Elstur av teimum við atlit at starvsaldri er Derhard Jógvansson.

Einaferð í lívinum

Derhard Jógvansson metir avgjört, at tað er ein heiður at sleppa at prædika á ólavsøku.

– Sannlíkt er, at hetta hendir eina ferð í lívinum, og hetta er avgjört ein heiður, tí hetta er jú tjóðdagur føroyinga. Tað er ein heiður at fáa loyvi at prædika, tá føroyingar flestir fylgja við, sigur Derhard Jógvansson.

Og talan er í roynd og veru um ein stóran pall.

– Flestu miðlar fylgja við, og fokus verður sett á hesa lötuna. Eg havi vitað í nøkur ár, at eg fekk møguleikan, men serliga nógv hevur tað fylt síðsta hálva árið, ella so, sigur sóknarpresturin í Suðurstreymoyar vestara prestagjaldi.

Strongd

Spurdur um innihaldið í ársins prædiku, er Derhard vísur í síni søk.

– Prædikan er jú bundin at einum teksti, sum er grundarlag undir prædikuni. Enn er prædikan ikki heilt liðug, men eg veit hvat eg vil við tekstinum. Ein kann siga, at innihaldið snýr seg um tað, sum rører seg í samfelagnum í dag.

– Vit liva í eini strongdari tíð. Øll eru so upptikin, og hevur ein børn, er gerandisdagurin fult upptikin. Men

vit eiga tíðina, ognirnar og orkuna. Spurningurin er so, um tað er vert at nýta tíðina til tað, ið vit nýta hana til, sigur Derhard Jógvansson.

– Vit í okkara parti av heiminum eru sera ávirkað av strongd. Vert er at spyrja, um menniskjað er við? Er fokus á menniskju, so ivast vit ikki í, at tað er vert okkara tíð. Eru tíni næstu ikki glað, so ert tú ikki glaður sjálvur, og ein kann siga, at tú offrar títt lív, tína tíð, fyri tey tú elskar, sigur Derhard Jógvansson.

– Vit ofra tíð, ogn og orku. Men Guð offraði seg, og vit kunnu spyrja: var tað vert tað?

– Og svar er greitt eitt »ja«, sigur prestur.

Ein kann siga, at lyklaorðini í ársins ólavsøkuprædiku eru strongd, raðfesting og offur.

Ikki protest

Tað er komið fyri, at prestar, tá teir hava prædikað á ólavsøku, hava nýtt stóra pallin og høvið til at koma við staðfestingum ella politiskum viðmerkingum. Men tað hevur Derhard Jógvansson ikki ætlanir um.

– Eg ætli ikki at provokera. Hetta er kanska ikki ein prædika, eins og allar aðrar, tá nú so nógv fokus er á, men vit eru í kirkju, og hetta er ein prædika. Har verður onki politiskt í, sigur Derhard Jógvansson, prestur.

Derhard var prestvígdur í Vor Frue kirkju í Keypmannahavn hin 28. august 2008. Í eitt ár var hann prestur hjá Sankta Ólavs kirkjuliði í Keypmannahavn. Hann tók við kallinum sum sóknarprestur í Suðurstreymoyar vestara prestagjaldi 1. februar 2010.

»Ein kann siga, at lyklaorðini í ársins ólavsøkuprædiku eru strongd, raðfesting og offur.«

